

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

KARIN Cecilia Lilja, 19681130-1669
c/o Advokat Åke Broné
Advokat Åke Broné AB
Box 22554
104 22 Stockholm

Offentlig försvarare:

Advokat Åke Broné
Advokat Åke Broné AB
Box 22554
104 22 Stockholm

Åklagare

Chefsåklagare Jan Pernvi
Åklagarmyndigheten
Särskilda åklagarkammaren
205 90 Malmö

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Våld mot tjänsteman, 17 kap 1 § brottsbalken
2015-03-21
2. Våldsamt motstånd, 17 kap 4 § brottsbalken
2015-03-21

Åtal som den tilltalade frikänns från

Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2013-08-01

Påföljd m.m.

1. Villkorlig dom
2. Dagsböter 100 å 370 kr

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

Advokat Åke Broné tillerkänns ersättning av allmänna medel med 81 772 kr. Av beloppet avser 63 504 kr arbete, 405 kr tidspillan, 1 509 kr utlägg och 16 354 kr mervärdesskatt. Av denna kostnad ska Karin Lilja till staten återbetala 20 000 kr.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat ansvar enligt följande

1. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken

Karin Lilja har den 1 augusti 2013 i en lägenhet på Karlsviksgatan i Stockholm misshandlat Anders Lundell genom att bita honom i armen. Våldet orsakade honom smärta, svullnad och blåmärke.

2. Våld mot tjänsteman och våldsamt motstånd, 17 kap 1 och 4 §§ brottsbalken

Den 21 mars 2015 omkring kl 00,15 har Karin Lilja på grund av berusning och oförmåga att ta hand om sig själv blivit omhändertagen av polis på Nybrogatan i Stockholm med stöd av lagen (1975:511) om omhändertagande av berusade personer.

Brottslig gärning

Karin Lilja har därvid under transport i polisbil till Södermalms polisstation med våld förgripit sig på polismannen Sofie Karlsson i dennas myndighetsutövning, genom att Karin Lilja med knuten hand tilldelat polismannen ett slag i ansiktet.

Slaget har för Sofie Karlsson medfört smärta och ömhet samt förorsakat henne rodnad och svullnad under höger öga.

Karin Lilja har därefter på polisstationen vägrat stiga ur polisbilen och har lyfts ut ur bilen och sedan med våld satt sig till motvärn och hindrat polispersonalen i deras myndighetsutövning, genom att hon krängt med kroppen, spjärnat med armarna och sparkat med benen.

Inställningen

Karin Lilja har förnekat brott. Beträffande åtalet för våld mot tjänsteman har hon tillbakavisat påståendet att hon var berusad. Hon har bekräftat att det uppstått visst tumult i polisbilen men förnekat att hon uppsåtligen tilldelat polismannen ett slag. Hon har inte heller med våld satt sig till motvärn och hindrat polispersonalen i deras myndighetsutövning.

Karin Lilja har vid frikännande dom yrkat ersättning för bevisning med 1 719 kr.

UTREDNINGEN

Åtalet för misshandel

Anders Lundell och Karin Lilja har hörts. Vittnesförhör har på åklagarens begäran ägt rum med Maria Jonsson (Anders Lundells hustru) samt polismännen Wahab Akman och Rage Warsama. Vittnesförhör har på Karin Liljas begäran ägt rum med Henrik Jansson och specialistläkare i rättsmedicin Martina Olsson Frisk. Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat rättsintyg utfärdat av ST-läkare Tobias Gelius den 21 november 2013 och den 23 oktober 2014 samt fotografier. Karin Lilja har åberopat rättsintyg utfärdat av Martina Olsson Frisk.

Åtalet för våld mot tjänsteman och våldsamt motstånd

Sofie Karlsson och Karin Lilja har hörts. Vittnesförhör har på åklagarens begäran ägt rum med Lars-Erik Hedberg. Vidare har åklagaren spelat upp en film från övervakningskamera samt förevisat fotografier.

DOMSKÄL

Ansvar

Misshandel

Åtalet för misshandel avser en händelse som ska ha inträffat den 1 augusti 2013. Vid tidpunkten var Karin Lilja gift och bodde tillsammans med maken Henrik och två barn, då 9 och 11 år gamla, på Norr Mälarstrand. Henrik hade vid tidpunkten även en egen bostad på Karlsviksgatan. Under kvällen gick Karin Lilja tillsammans med barnen till restaurang Göken. Hon visste att Henrik var där. Efter besöket gick hon tillsammans med barnen hem. Karin Lilja gick senare under kvällen till Henriks lägenhet på Karlsviksgatan. Där fanns Henrik tillsammans med Anders Lundell. Henrik lämnade lägenheten och gick till den gemensamma bostaden. Karin Lilja

blev kvar på Karlsviksgatan tillsammans med Anders Lundell. Polis kom till platsen. I målet hörda har uppgett väsentligen följande.

Anders Lundell

Han träffade Henrik i lägenheten på Karlsviksgatan. De gick tillsammans till restaurang Göken. Han vet inte varför Karin kom dit. Plötsligt stod hon bara där tillsammans med barnen. Det var spant och stelt. Han och Henrik lämnade restaurangen och gick tillbaka till Karlsviksgatan. Efter en stund kom Karin dit. Karin ville att han skulle lämna lägenheten. Själv vägrade hon gå därifrån. Henrik gick därifrån hem till barnen som var ensamma i bostaden på Norr Mälarstrand. Själv satte han sig i vardagsrummet. Karin var skiftande i humöret. Hon uppträdde inte normalt. När polisen kom dit uppmanade de Karin att lämna lägenheten. Karin sprang runt i lägenheten. För att förhindra henne från att gå in i pentryt satte han upp sin högra arm på dörrposten. Karin böjde sig fram och bet honom i armen. Det sved till och gjorde ont. Han skrek till när Karin bet honom varefter hon släppte. Han blev förvånad och snopen sa ”biter du mig” vilket Karin besvarade med ”du slog ju mig”. Bettet orsakade inga sår på huden. Det uppstod en svullnad och han kände av skadan vid vissa rörelser under en vecka. Det uppstod ett blåmärke som skiftade från gult till blått och rött. Hans hustru fotograferade skadan troligtvis dagen efter. – Han och Henrik är bästa vänner. Han är medveten om att Karin har uppträtt våldsamt mot Henrik. Han vet att Henrik nu var rädd för att Karin skulle ställa till problem för honom i lägenheten. Själv var han bekymrad över Karins agerande. Under kvällen drack han ett litet glas vin. Det var innan han kom till restaurangen. Han körde bil hem. När han var i lägenheten bar han endast en långärmad skjorta.

Karin Lilja

Eftersom barnen så gärna ville träffa sin pappa gick hon med dem till restaurang Göken. Anders var upprörd och uppträdde provocerande. Henrik var lugn. Hon återvände till restaurangen vid ytterligare ett tillfälle utan barnen. Stämningen var

obehaglig. Under detta besök blev hon bjuden på ett glas vin. Hon drack aldrig ur hela glaset. Senare under kvällen gick hon till Henriks lägenhet eftersom barnen längtade efter sin pappa. Hon ångrar idag att hon gick dit. Anders öppnade dörren. Han var upprörd. Det gjorde henne rädd. Eftersom hon kände till att mottagningen var dålig gick hon in i pentryt. Där tryckte hon på knappen för senast uppringda nummer. Det visade sig vara till en kollega, Henrik Jansson. Hon tror att hon fick frågan om hon ville att han skulle ringa till polisen, varvid hon svarade ja. Henrik (maken) satt under samtalet i vardagsrummet. Anders var arg och försökte blockera hennes väg. Henrik fick honom att lugna ner sig. Hon övertalade Henrik (maken) att gå hem till barnen och gav honom nycklarna till lägenheten. Det sista han sa innan han gick var att hon skulle försöka bli vän med Anders. Hon satte sig därefter i vardagsrummet för att prata med Anders. Hon drack ur Henriks vinglas. Efter en stund ringde det på dörren. Det två unga killar som var ”på hugget”. Det visade sig vara poliser. De var av den uppfattningen att hon övergett sina barn och olovligt trängt sig in i lägenheten på Karlsviksgatan. Hon försökte förklara för polisen hur situationen faktiskt var. Hon förklarade att hon inte tänkte gå därifrån och stod på sig. För att få stöd för sin sak ringde hon till en intern utredare på polisen. För att poliserna i lägenheten skulle förstå vad det handlade om överlämnade sin telefon till dem. De gick in i vardagsrummet för att prata. Samtalet bröts uppenbarligen. Under tiden stod hon bredvid Anders i hallen. Hon kände sig trygg eftersom polisen var runt hörnet. Plötsligt ropade Anders till. Hon tänkte inte på vad han sa. Då kom polisen och bestämde sig för att ta med henne från lägenheten och hon blev omhändertagen. De förde henne till stationen. Hon ville gå därifrån. Hon var inte onykter. Därifrån fick hon skjuts till Sankt Görans sjukhus. Hon ville få möjlighet att bevisa att hon inte var onykter. När hon lämnade sjukhuset åkte hon direkt hem till sin bostad. Henrik var där. Han sa att han trodde att hon hade försökt sätta dit honom. Det var först när hon fick reda på att en anmälan upprättats som hon fick klart för sig vad som hon påstått ha gjort. Hon har inte bitit eller slagit Anders. – Hon blev rädd när polisen kom. Hon är traumatiserad efter tidigare händelse när Henrik kallat på polis. Det är därför möjligt att hon uppträtt konstigt. Den här

aktuella händelsen har ett klart samband med hur Henrik och Anders tidigare agerat och uppträtt mot henne. Hon och Anders är inte nära vänner. Eftersom han uppträtt illa har hon för flera år sedan bestämt att han inte fick komma hem till henne och Henrik. Kort före denna händelse hade hon förvarnat Anders att hon övervägde att ringa till hans fru och berätta om hans leverne.

Maria Jonsson

Hon visste att Anders på fredagkvällen varit på restaurang tillsammans med Henrik och att han därefter gått hem till honom. De hade skickat SMS till varandra under kvällen. Hon upplyste honom om att hon fått ett samtal av Karin Lilja men inte besvarat detta. När Anders kom hem berättade han att han blivit biten i överarmen. Anders var ledsen och skärrad. Han var inte berusad. De var i sovrummet då och hon hade svårt att skadan. På morgonen tittade hon i dagsljuset. Hon kände med handen en svullnad, som en lårkaka eller bula. Anders markerade att det gjorde ont på stället. Hon såg en gulnad. Hon fotograferade skadan på lördagen eller söndagen.

Wahab Akman

Han åkte tillsammans med en kollega till Norr Mälarstrand. Det var någon form av lägenhetsbråk som han minns det. Framme på adressen visade det sig att det fanns barn ensamma i lägenheten. Efter en stund kom Henrik dit. Han var lugn och saklig. Han åkte tillsammans med sin kollega till den adress som Henrik gav till dem. Där var Karin och ytterligare en person, Anders. Karin var ganska berusad. Talet var sluddrigt och hon var inte stabil. Han minns inte om hon luktade alkohol. Henrik hade sagt att han inte ville att Karin skulle vara kvar i lägenheten. Anders ville inte heller att hon skulle vara kvar. Karin uppmanades att lämna lägenheten men gjorde inte det. Han gick åt sidan med sin kollega för att resonera om hur de skulle agera. Karin överlämnade i samband härmed sin mobiltelefon. Han hörde Anders skrika ”aj”. Han sa att han blev biten eller liknande. De kände att gränsen var nådd och beslutade att omhänderta Karin. Den anmälan som senare upprättades grundas på uppgifter från Anders. Han minns inte om han tittade på skadan.

Rage Warsama

Det han minns är att uppdraget handlade om var en kvinna i nöd. När de kom fram till Norr Mälarstrand fanns barn i lägenheten som inte ville öppna. Efter en stund kom en man som hävdade att han bodde där. Han berättade att makarna höll på att separera och att hustrun var i hans lägenhet. Han ville inte att hon skulle vara där. Han bad oss åka dit. Det var Anders som öppnade när de kom dit. Karin ifrågasatte deras närvaro. Hon ville inte lyssna eller ha med dem att göra. Han uppfattade henne som berusad. Hon luktade alkohol och talade osammanhängande. Hon började ringa telefonsamtal och överlämnade sin telefon till dem. Karin gick in mot köket och Anders gick efter henne. Han hörde att Anders sa ”aj”. De gick dit och Anders berättade då att han hade blivit biten. Han minns inte om han såg någon skada. Karin fördes ut ur lägenheten. Utanför beslutades att hon skulle omhändertas enligt LOB. Han minns inte vem som upprättade protokollet.

Henrik Jansson

Han är bekant med Karin sedan flera år tillbaka. Hon har berättat att hon under en följd av år utsatts för misshandel och kränkningar. Han vet att hon idag har en hjärnskada och är känslig för stress. Han har aldrig uppfattat att hon varit anmärkningsvärt berusad. – I slutet av juli blev han uppringd av Karin sent på kvällen. Hon var då med sin familj i Hälsingland. Hon var uppriven och berättade att Henrik hade slagit henne. Polisen hade senare hämtat honom. Karin uttryckte under samtalet ”nu börjar mitt helvete”. Någon dag senare berättade Karin att hon bestämt sig för att inte gå vidare med anmälan. Den aktuella kvällen ringde hon och var förtvivlad. I bakgrunden hörde han en mansröst säga ”nu ska du ut”. Han frågade Karin om hon ville att han skulle ringa till polisen och hon svarade ja varefter samtalet bröts. Han ringde därför polisen och sa att han misstänkte att det pågick en hustrumisshandel.

Martina Olsson Frisk

Hon har avgett ett utlåtande avseende en skada. Hon har inte kunnat iaktta tecken efter bett såsom märken efter tänder eller punktformiga blödningar. Av fotografi framgår en gulnad vilket tyder på att skadan är i slutstadiet av sin läkning. Ett färskt blåmärke har inledningsvis en blåaktig färg. Det är högst osannolikt att skadan uppkommit en eller två dagar innan fotograferingen.

Tingsrättens bedömning

Det är i målet klarlagt att Anders Lundell och Karin Lilja befunnit sig i en hall i lägenheten på Karlsviksgatan. Anders Lundell har hävdad att Karin Lilja på platsen bitit honom i överarmen. Karin Lilja har förnekat att detta har hänt. Vid tidpunkten befann sig polismännen Wahab Akman och Rage Warsama i ett angränsande rum.

Av förhören med Wahab Akman och Rage Warsama framgår att Anders Lundell verbalt gett uttryck för att något hände i hallen genom att skrika ”aj” och att han därefter förklarar för polismännen att Karin Lilja bitit honom. Ingen av dem kan idag påminna sig att om de sett någon skada på Anders Lundell.

Någon dag eller två efter den åtalade händelsen har Maria Jonsson dokumenterat en skada på Anders Lundells högra överarm. Fotografiet har förevisats. En svagt framträdande missfärgning kan ses. Av förhöret med Maria Jonsson framgår vidare att hon, när Anders Lundell kom hem på kvällen, med sin hand känt på området och uppfattat en förhårdnad på stället.

Ett utlåtande har utfärdats av Tobias Gelius. Till grund för utlåtanden har han haft samma fotografier, brottanmälan och förhör. Han har beskrivit skadan som en mycket diffust avgränsad, tvärställd, uppskattningsvis cirka 3-4 x 2 cm stor, svagt gulaktig missfärgning. Han har beträffande *skadornas uppkomststätt* angett följande. Blåmärket företer ett utseende som starkt talar för att det uppkommit till

följd av trubbigt våld av ospecifik karaktär och kan ha uppkommit till följd av ett bett såsom uppgivits. Annan uppkomstmekanism såsom exempelvis slag med knuten näve eller hårt föremål, stöd mot hårt föremål eller liknande kan inte uteslutas. Han har beträffande *skadornas* ålder angett följande. Blåmärket företer ett utseende som talar för att det uppkommit inom en tidsperiod av något dygn upp till någon dryg vecka innan fotograferingen. Han har avgett ett kompletterande utlåtande och beträffande *skadornas uppkomstsätt och ålder* tillagt följande.

Generellt sett kan bitmärkens utseende variera kraftigt och alla bitmärken uppvisar inte typiska karaktäristika såsom typiskt formade blåmärken och grupperade hudavskrapningar utan kan vara ospecifika och ses som vaga, diffusa kontusionsskador eller blåmärken. Dessa skador förändrar även utseende över tid och förändringarna är högst individuella och uppvisar stora variationer. Att åldersbestämma blåmärken baserat på dess färg, i synnerhet endast utifrån bildmaterial, är osäkert. I litteraturen framhålls dock att gul färg kan ses i blåmärken i slutet av det första dygnet av efter tillfogad skada.

Martina Olsson har utifrån samma bildmaterial och förhör avgivit ett utlåtande. Hon har beskrivit skadan som ett litet, äldre blåmärke på den högra överarmens utsida. Hon har beträffande *skadornas uppkomststätt* angett följande. Utseendet av blåmärket talar starkt för att detta har orsakats av direkt mot kroppsytan inverkan, lindrigt trubbigt våld av ospecifik karaktär, såsom slag eller stöt mot föremål. Utseendet av skadan på den högra överarmen talar starkt emot att denna skulle ha tillfogats målsäganden genom bett av människa. Hon har beträffande *skadornas ålder* angett följande. Utseendet av blåmärket talar starkt för att detta har uppkommit inom cirka 1-2 veckor före tidpunkten före fotograferingen. Det är svårt att bedöma den exakta tidpunkten för uppkomsten av blåmärken, med den svaga gulfärgningen och den mycket diffusa avgränsningen mot den omgivande huden talar starkt för att blåmärket har varit i slutfasen av läkningen, det vill säga

upp emot slutet av de två veckor som är brukligt vid läkning av lindriga skador såsom blåmärkning.

Tingsrätten kan konstatera att Anders Lundells och Karin Liljas uppgifter om vad som inträffade i hallen är oförenliga. Det förhållandet att de närvarande polismännen inte närmare kontrollerat Anders Lundells påstående om att han faktiskt blivit biten är en brist. Någon annan undersökning har Anders Lundell inte heller genomgått. Fotografier tagits kort efter händelsen har legat till grund för rättsintyg av två läkare. De åberopade rättsintygen är motstridiga. Uppgifterna i rättsintygen ger inget entydigt stöd för att Anders Lundell vid åtalat tillfälle åsamkats en skada efter bett. Tingsrätten finner mot denna bakgrund att det inte kan anses ställt utom varje rimligt tvivel att Karin Lilja gjort sig skyldig till vad åklagaren lagt henne till last. Hon ska därför frikännas från ansvar för misshandel.

Våld mot tjänsteman och våldsamt motstånd

I målet hörda har uppgett väsentligen följande.

Sofie Karlsson

Hon är polis och ingick vid tidpunkten i en patrull med uppgift att ha tillsyn över krogmiljön i centrum. Hon färdades i bil med en kollega. En ordningsvakt påkallade deras uppmärksamhet. De stannade till och ordningsvakten sa att ”detta är nog en LOB”. Hon tog därefter kontakt med Karin. Under samtalet uppfattade hon att Karin var kraftigt berusad. Hon sludrade, stod vingligt och luktade alkohol. Karin gick efter tillsägelse in och satte sig i bilen. I bilen finns en särskild plats för omhändertagna personer. Karin vägrade först att sätta sig där. Till slut lyckades hon få henne att sätta sig på den avsedda platsen. När hon skulle utföra en skyddsvisitation tillät Karin inte det. Hon lyckades trots detta utföra visitationen. Innan avfärd uppmanade hon Karin att sätta på sig bältet. Det vägrade Karin. Hon fick därför luta sig över för att kunna spärra fast bältet. I samband härmed lutade sig Karin framåt och hon fick en magkänsla att Karins skulle bita. Hon satt bredvid

Karin under färden och hade sitt vänstra ben under kroppen för att kunna sitta högre. Hon höll sin hand framför sig för att förhindra slag. Karin var ledsen och berättade om misshandel. Hon fick sympati för henne och förstod av något var fel. Hon ställde frågor men fick inga svar. Under färden tog Karin av sig bältets övre del medan bältet över midjan satt fast. Hon satte därför sin hand över bältesknappen för att förhindra Karin från att knäppa upp även detta. Då kom ett slag med knuten hand riktat upp mot hennes ansikte. Baksidan av handen träffade på kindbenet under hennes högra öga. Kollegan startade blåljusen och körde snabbt till stationen. Därefter fattade hon tag om Karins händer och tryckte henne mot rutan och höll henne fast på detta sätt tills de kom fram till stationen. Väl framme fick hon tillsammans med kollegan lyfta Karin ur bilen. Karin krängde med armarna och kroppen samt sparkade. Hon klagade då över ont i axeln. – Det var ett hårt slag. I samband med träffen upplevde hon stickningar på kinden. Hon kände av slaget på kvällen och dagen efter. Det var ett riktat slag. Om Karin bara hade slängt fram sin arm skulle den ha träffat i brösthöjd. Det är möjligt att Karin kan ha fått ett blåmärke i samband med ingripandet. Detta måste i så fall ha uppkommit efter slaget. Det är först därefter som hon har hållit ett grepp om hennes överarm.

Karin Lilja

Hon gick in på teaterbaren för att vänta på en kollega. Hon blev bjuden på ett glas vin där. När hon uppmärksammade att en av Henriks kamrater var där blev hon rädd och lämnade lokalen. Hennes besvär triggas av stress. Nu kände hon sig dålig och var vinglig. Hon såg att en polisbil stannade till. En kvinnlig polis kom fram och ställde sig på hennes fot. Polisen tog tag i hennes arm och satte henne snabbt i bilen. På grund av detta angreppssätt hade hon svårt med tal och gång. Polisen höll kvar ett hårt grepp om armen. Eftersom hon inte släppte greppet uppstod visst tumult. Hon försökte förklara att hon hade ont i armen och att ”armen skulle gå av”. Det kan vara så att hon kommit åt polismannen i bilen. Hon har ingen egen minnesbild av det. Om det hänt så var det av misstag. Hon hörde polisen säga till kollegan att hon skulle ha slagit henne. Hon blev paff när blåljuset slogs på. Väl

framme var hon inte i stånd att gå ur bilen. Det var omöjligt för henne att göra sig förstådd. Hon höll på att tупpa av. Inne på stationen förstod man så småningom att hon inte var full. Hon fick gå därifrån när hon kvicknade till.

Lars-Erik Hedbergs berättelse beskriver vad som enligt hans uppfattning hänt inne i arrestlokalen. Händelserna där omfattas inte av åtalet och redovisas därför inte.

Tingsrättens bedömning

Av åklagarens gärningsbeskrivning framgår att anledningen till att Karin Lilja skulle medtas till stationen var att polismännen beslutat att omhänderta henne enligt LOB. Det sätt på vilket hon enligt Sofie Karlsson uppträtt i samband med omhändertagandet talar för att hon faktiskt var berusad. Karin Lilja har också berättat att hon hade druckit vin. Det är emellertid så att Karin Lilja har en skada som i stressade situationer påverkar både talet och motoriken. Det kan därför inte uteslutas att polisen misstagit sig vad gäller graden av berusning. Oberoende av detta har Karin Lilja haft att följa beslutet.

Sofie Karlsson har på ett sammanhängande och detaljerat sätt beskrivit Karin Liljas agerande från det att hon satte sig i polisbilen till dess hon och kollegan lämnade henne vid arrestintaget. Av hennes berättelse framgår att Karin Lilja under färd med knuten hand tilldelade henne ett slag i ansiktet. Av åberopade journalanteckningar framgår att hon efter händelsen varit öm under höger öga. På fotografi kan ses en rodnad. Karin Lilja har hävdat att eventuellt våld från hennes sida har samband med Sofie Karlssons omilda behandling av henne och att hon inte haft någon avsikt att skada Sofie Karlsson. Karin Liljas berättelse om händelseförloppet i övrigt är knapphändig.

Tingsrätten konstaterar att Sofie Karlssons berättelse är sammanhängande och detaljerad. Den får stöd av den övriga utredningen. Det saknas anledning tro att hon

medvetet lämnat felaktiga uppgifter. Hennes berättelse ska därför ligga till grund för bedömningen i målet. Härigenom är visat att Karin Lilja under färd utdelat ett slag som träffade Sofie Karlsson i ansiktet. Enligt Sofie Karlsson har det från Karin Liljas sida varit frågan om en armrörelse underifrån och upp mot hennes ansikte. Detta utesluter att Karin Lilja av misstag med sin hand råkat träffa Sofie Karlsson i ansiktet. Tingsrätten finner följaktligen styrkt att Karin Lilja agerat medvetet när hon utdelade slaget. Hon ska därför dömas för våld mot tjänsteman. Även om våldet varit begränsat är omständigheterna inte sådana att brottet kan bedömas som ringa. Vidare framgår av Sofie Karlssons berättelse att Karin Lilja, efter att hon förts ur bilen varit omedgörlig och gjort motstånd på det sätt som åklagaren beskrivit. Hon ska därför dömas för våldsamt motstånd.

Påföljd

Karin Lilja har inte tidigare gjort sig skyldig till brott.

Karin Lilja har om sina personliga förhållanden uppgett väsentligen följande. Hon är förnärvarande sjukskriven fram till och med mars månad. Det är hennes förhoppning att därefter återgå i arbete. Hon har vissa problem efter en hjärnskada. Hon besväras av yrsel, balansstörningar och en svaghet i kroppen. Hon har en låg stresstolerans. Efter separationen har följt en påfrestande vårdnadstvist. I den utredningen finns uppgifter om att hon har en alkoholproblematik. Det är felaktigt. Uppgifterna kommer från hennes tidigare make.

Påföljden för våld mot tjänsteman av normalgraden ligger normalt på fängelsenivå. Vid bedömningen av gärningens straffvärde beaktar tingsrätten att Karin Lilja, som på grund av sina sjukdomsbesvär är särskilt känslig för stress, befunnit sig i en situation där hon haft nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. Den omständigheten att hon tidigare inte är straffad talar för att en lindrigare påföljd än fängelse bör väljas. Det saknas särskild anledning att befara att hon kommer att göra

sig skyldig till fortsatt brottslighet. Påföljden bör därför bestämmas till villkorlig dom i förening med böter.

Ersättningsfrågor

Advokat Fredrik Ungerfäldt har varit förordnad som offentlig försvarare för Karin Lilja i mål angående misshandel. Efter entledigande har ersättning utbetalats till honom med 33 814 kr. Advokat Göran Hjalmarsson förordnades i samband härmed som offentlig försvarare. Efter entledigande har ersättning utbetalats till honom med 20 270 kr. Advokat Åke Broné förordnades härefter som offentlig försvarare. Efter denna tidpunkt har åtal väckts för våld mot tjänsteman och våldsamt motstånd. Åke Broné har begärt ersättning med 81 772 kr, varav för arbete motsvarande 48 timmar 63 504 kr, tidsspillan 405 kr och utlägg 1 509 kr allt exklusive mervärdesskatt. Av utlägget avser 1 375 kr ersättning till överläkaren Martina Olsson Frisk.

Ersättningsanspråket behandlas särskilt nedan. Den begärda ersättningen för arbete, tidsspillan och utlägg 134 kr är skälig. Ersättningen till Åke Broné ska därför bestämmas till 80 053.

En tilltalad ska enligt 31 kap 1 § första stycket rättegångsbalken ersätta staten för det som utbetalats av allmänna medel för bland annat en offentlig försvarare om han döms för ”brottet”. Enligt andra stycket samma lagrum omfattar ersättningsskyldigheten inte kostnader som inte skäligen har varit motiverade för utredningen.

Karin Lilja har dömts för våld mot tjänsteman och våldsamt motstånd. Hon har frikänts från ansvar för misshandel. Den ersättning som utbetalts till advokaterna Ungerfäldt och Hjalmarsson är avhängig åtalet för misshandel. Karin Lilja ska därför inte ersätta staten för dessa kostnader. Huvudförhandling i målet har pågått närmare åtta timmar. Övervägande del av förhandlingstiden har rört åtalet för det brott hon har frikänts för. Tingsrätten finner därför att återbetalningsskyldigheten bör bestämmas till 20 000 kr motsvarande en fjärdedel av försvararkostnaderna.

Karin Lilja har frikänts från ansvar för misshandel. Hon har begärt ersättning för kostnad för bevisning, 1 719 kr. Hon ska med tillämpning av 31 kap 2 § rättegångsbalken tillerkännas ersättning för kostnaden. Det är upplyst att Åke Broné för Karin Liljas räkning erlagt betalning vilket är skälet till att han redovisat detta som ett utlägg i sin kostnadsräkning. Ersättningen ska därför utbetalas till Åke Broné.

Brottsofferfond

Eftersom Karin Lilja döms för brott med fängelse i straffskalan ska han betala en i lag fastställd avgift på 800 kr till brottsofferfonden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 400)

Överklagandet adresseras till Svea hovrätt men ska, med hänsyn till mellankommande helgdag, ha kommit in till tingsrätten senast den 29 mars 2016.

Maria Lindhe

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.